

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИСОКИ САВЕТ ТУЖИЛАШТВА
ДИСЦИПЛИНСКИ ТУЖИЛАЦ**

Број ДВТ – ДТ 11/23

Дана 15.06.2023. године

Београд

На основу члана 25. став 1. тачка 1. Правилника о дисциплинском поступку и дисциплинској одговорности јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, доносим:

ОДЛУКУ

ОДБАЦУЈУ СЕ као неосноване, дисциплинска пријава Адвоката Јована Рајића, Чедомира Кокановића, Ивана Нинића и Саре Ел Сараг из Београда поднета против Загорке Доловац, раније Републичког, сада Врховног јавног тужиоца, Ненада Стефановића, раније Вишег, сада Главног јавног тужиоца и Бранкице Марић раније заменика, сада Јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду због тешког дисциплинских прекршаја из чл. 104. ст. 2. у вези ст. 1. тачка 6. 9. и 13. Закона о јавном тужилаштву, анонимна дисциплинска пријава по поднеску у ком стоји да исти подносе „Заменици јавног тужиоца изложени урушавању начела самосталности у раду“ поднета против Ненада Стефановића, раније Вишег, сада Главног јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, због тешког дисциплинских прекршаја из чл. 104. ст. 2. у вези ст. 1. Закона о јавном тужилаштву, дисциплинска пријава раније заменика сада Јавних тужилаца Вишег јавног тужилаштва у Београду Јасмине Пауновић и Бојане Савовић, поднета против Ненада Стефановића, раније Вишег, сада Главног јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, због тешког дисциплинског прекршаја из чл. 104. ст. 2. у вези ст. 1. тачка 6., 9. и 13. Закона о јавном тужилаштву и Бранкице Марић раније заменика, сада Јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, због дисциплинског прекршаја из чл. 104. ст. 1. тачка 9. Закона о јавном тужилаштву, као и дисциплинска пријава садржана у поднеску Новог Полицијско синдикалног савеза насловљеном као кривична пријава а достављеног од стране Повереника за самосталност Високог савета Тужилаштва на поступање као по дисциплинској пријави против Ненада Стефановића раније Вишег, сада Главног јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, јер у радњама пријављених нема елемената наведених нити било ког другог дисциплинског прекршаја из чл. 104. Закона о јавном тужилаштву.

О одлуци обавестити подносиоце, пријављене и Високи савет тужилаштва.

Разлози

Дисциплинском тужиоцу најпре је Државно веће тужилаца дана 09.03.2023. године доставило поднесак Адвоката Јована Рајића, Чедомира Кокановића, Ивана Нинића и Саре Ел Сараг из Београда, насловљен као иницијатива за разрешење Загорке Доловац, Републичког јавног тужиоца, Ненада Стефановића, Вишег јавног тужиоца и Бранкице Марић заменика Вишег јавног тужиоца у Београду, на надлежност и поступање као по дисциплинској пријави, а која пријава је заведена по предмету ДВТ ДТ бр. 11/23.

У овом поднеску - пријави се у суштини наводи да су пријављени кршећи одредбе Закона о јавном тужилаштву а значајно и Етичког кодекса јавних тужилаца и заменика

јавних тужилаца и то обавезе правилног поступања према колегама као и не поступајући у јавном интересу те угрожавајући и поверење грађана у јавно тужилаштво, починили тежак дисциплински прекршај, а на тај начин што су најпре од стране непосредно надређених заменице ВЈТ Београд Бојана Савовић и Јасмина Пауновић премештене са својих ранијих позиција из одељења за борбу против корупције под, како се наводи, нејасним и неаргументованим околностима, те да су потом исте у медијима означиле тужиоца Стефановића и заменицу Марић као главне виновнике ових догађаја, као и да је то учињено због хапшења осумњичених у поступку у вези са малверзацијама у ЈП „ЕПС“ а пре њиховог саслушања, описујући ове поступке на начин који се по подносиоцима никако не може оценити као професионално те да и из јавнодоступних сведочанстава наведених заменица произилази да су се пријављени Стефановић и Марић према њима понашали на нарочито дрзак, бахат и неколегијалан начин, без ближег описивања у чему се наводно овакво поступање конкретно огледало.

Даље се наводи и да је потом пријављена Загорка Доловац као Републички јавни тужилац одбила да реагује на све наведено а по принципу субординације те да по ставу подносиоца само њено ћутање и игнорисање теме при указивању у јавности на потенцијално флагрантно кршење прописа и њу чини одговорном за урушавање поверења јаности у рад читавог тужилаштва и пропуштање да поступа у јавном интересу.

Дисциплинском тужиоцу поднета је потом дана 10.03.2023. године и анонимна дисциплинска пријава против Ненада Стефановића, Вишег јавног тужиоца у Београду због тешког дисциплинских прекршаја, а поднеском у ком на крају стоји да пријаву наводно поднесе „Заменици јавног тужиоца изложени урушавању начела самосталности у раду“, која пријава је заведена у предмету ДВТ ДТ бр. 12/23.

У овој пријави се у суштини наводи да је пријављени Виши јавни тужилац у Београду починио тежак дисциплински прекршај на тај начин што је у периоду од 22. до 24. фебруара произвољно примењивао своја овлашћења супротно њиховој сврси и донете одлуке спроводио супротно Правилнику о управи у јавним тужилаштвима и то тако што је најпре дана 22. фебруара наложио свом првом заменику за Одељење за борбу против корупције Бранкици Марић да на истеку радног времена саопшти заменици Бојани Савовић да је премештена у првостепено одељење и да неће више поступати у својим предметима у антикоруптивном одељењу па тако ни у предмету у коме је тог дана одредила задржавање већем броју лица због малверзација у ЕПС-у те и да она сутрадан обави саслушања задржаних лица, иако је то још увек био предмет заменице Савовић с обзиром да није спроведена процедура измене Програма и плана рада ВЈТ, како се наводи, да је потом следећег дана, тек по обављеном саслушању задржаних лица од стране заменице Марић, одржао колегијум на ком је објавио своју одлуку о измени програма и плана рада по ком се заменице Бојана Савовић и Јасмина Пауновић премештају супротно Правилнику о управи, без претходног изношења нацрта измене на разматрање колегијуму и без давања разлога за овакву измену.

Даље се наводи и да је потом по објављивању у медијима оваквог поступања у поподневним сатима издао „лажно“ саопштење у ком је навео да је заменица Савовић премештена по својој раније израженој жељи као и да је хапшење извршено по његовом и налогу Бранкице Марић а ради убрзања поступка јер је Савовић наводно одуговлачила поступак.

Наводи се и да је потом и следећег дана – 24. фебруара издао ново „лажно“ саопштење да су он и Бранкица Марић издали налог за хапшење осумњичених у предмету Бојане Савовић.

У „образложењу“ пријаве се даље у суштини појашњавају напред изнети наводи и околности у вези са истима те наводи како пријављени иначе од ступања на функцију „прави инциденте и урушава углед јавног тужилаштва“, при чему се уопштено наводе по оцени подносиоца поступања која то потврђују и тако истиче да се исти бахато и непримерено понашао према колегама, да виче, не дозвољава да говоре, да је вршио премештања по канцеларијама и одељењима без икакве логике, издавао незаконита упутства припадницима МУП, БИА и војске о обавезном ношењу легитимација у просторијама ВЈТ, да нижа тужилаштва врше провере доласка на посао у вези са чим је и скраћивао радно време, да је напао и члана ДВТ и захтевао од судске страже да га избаци из зграде, преко свог удружења издао увредљиво саопштење, издавао незаконита упутства о укидању одељења за недозвољену градњу а потом исто повлачио као и усмени налог о начину давању налога полицији, покушао да заташка случај крађе коју је починила његова блиска сарадница према дугогодишњој заменици па ову потом шиканирао и „вриштао“ на њу и два пута је премештао по одељењима док према сарадници није покренуо ни дисциплински поступак.

Даље се износе околности поступања по предмету по ком је раније поступала заменица Савовић те начина на који су она и заменица Мауковић премештене у друга одељења при чему се истиче да је то учињено из личних интереса, руководећи се пеналним мотивима и у циљу спровођења самовоље Вишег тужиоца а да је за иста давао лажна и нелогична саопштења односно образложења за донете одлуке, наводећи и да се ради о редовним изменама плана иако је тако нешто у Правилнику предвиђено као изузетак, као и да је потом за поступање по озбиљном и тешком предмету довео неискусног заменика из ОЈТ Ниш, те се наводе и поступања и саопштења заменице Бранкице Марић која се оцењују као неправилна односно нелогична и неверодостојна, а потом закључује да сва наведена поступања указују да пријављени „јавно и тајно лаже“, мобингује и омаловажава колеге и запослене, не дозвољава им да говоре, виче, удара шаком од сто, доноси незаконите наредбе и налоге, представља своју самовољу као самосталност те се бори против корупције тако што „чисти“ одељење за борбу против корупције а притворски предмет даје најнеискуснијем заменику и на ове начине континуирано тешко урушава углед тужилаштва и угрожава поверење грађана у рад тужилаштва услед чега је и дошло до уличних демонстрација против њега.

По овоме су дана 20.03.2023. године и заменице Вишег јавног тужиоца у Београду Јасмина Пауновић и Бојана Савовић, поднеле дисциплинску пријаву такође против Ненада Стефановића, Вишег јавног тужиоца у Београду, због тешког дисциплинског прекршаја из чл. 104. ст. 2. у вези ст. 1. тачка 6., 9. и 13. Закона о јавном тужилаштву и против Бранкице Марић заменика Вишег јавног тужиоца у Београду због дисциплинског прекршаја из чл. 104. ст. 1. тачка 9. Закона о јавном тужилаштву, а која пријава је заведена у предмету ДВТ ДТ бр. 14/23.

У овој пријави се у суштини наводе околности догађаја који су предмет и пријава групе адвоката а и анонимне пријаве, с тим што се детаљније описују догађаји у којима су учествовали овде подносиоци.

Тако се најпре посебно истиче да је пријављени Стефановић на колегијуму ком су присуствовали само заменици Посебног одељења за сузбијање корупције, а који је одржан након што је заменица ВЈТ Данијела Кљајић осталим заменицима пренела да се убудуће пре консултација са полицијом обавезно траже смернице од руководиоца одељења а овим поводом заменица Пауновић послала поруку у вибер групи у смислу да се тиме угрожава тужилачка самосталност и интегритет у раду, упадајући у реч заменици Пауновић повишеним тоном рекао „да ћу тиш кад ја причам“ при том ударајући свом снагом руком,

на којој је имао сат са металном наруквицом, од сто, а обраћајући се свима рекао и да уколико желе самосталност могу да иду у суд и буду судије, као и да је након неколико дана по овоме позвао заменицу Пауновић у свој кабинет те саопштавајући јој да ће бити премештена у Опште одељење упирући прстом ка њој рекао и: „ово ти је за ону поруку“.

Даље се истиче, а што је такође изношено и у горе наведеној анонимној пријави, да се пријављени Стефановић са непоштовањем опходио и према заменици Љиљани Мауковић која је због његове вике, претњи и непримереног речника имала и здравствене проблеме те отварао и боловање, при чему се не наводе посебне околности тих догађаја.

Истиче се и да је, ради прикривања своје намере да казни и заменицу Савовић путем премештаја, јавно изнео неистину да је она одуговлачила поступање по предмету „ЕПС“, да је она сама тражила премештај, као и да су ови премештаји обављени без мишљења колегијума и супротно чл. 20 ст. 2 Правилника о управи у јавним тужилаштвима.

Такође се наводи да је пријављени Стефановић након службене белешке једног заменика у вези начина заказивања и одлагања главног претреса написао и притужбу председнику Вишег суда у којој је навео да судија не поштује тужилаштво а потом против те судије поднео и дисциплинску пријаву.

Истиче се и како се након ових догађаја из фебруара месеца нарушава углед ВЈТ, да све узнемирујуће делује на запослене који једни другима шаљу разне чланке из новина те о свему расправљају, да те објаве на вајбер групу шаљу овде пријављени ВЈТ Стефановић и заменица Марић, да се злоупотребљава службени мејл и преко истог достављају саопштења Удружења судија и тужилаца чији је председник иначе овде пријављени Стефановић Ненад те тако врши притисак на свест запослених и пропагирају приватни интереси, да се без критеријума увек шаљу исти заменици на семинаре, да се произвољно одређују прековремени сати рада од стране пријављеног Стефановића те утиче да заменици који уживају његову заштиту исте увећавају а други ове умањују.

У односу на пријављену Бранкицу Марић посебно се наводи да је иста у свом интервијуу за „Инсајдер ТВ“ изнела више нетачних тврдњи а пре свега о току одржаног колегијума као и о томе да је заменица Савовић тражила односно захтевала упућивање у Првостепено кривично одељење, а све ради правдања неоснованог и противправног понашања руководства, чиме се угрожава поверење грађана у тужилаштво, како се наводи.

У поднеску Новог полицијског синдикалног савеза, насловљеном као кривична пријава, а накнадно достављеном од стране Повереника за самосталност Високог савета тужилаштва на поступање као по дисциплинској пријави и заведеном у предмет ВСТ ДТ бр. 34/23, у суштини се наводе исте околности као и у напред наведеним пријавама, а везане за начин опхођења пријављеног Стефановића према заменицима као и премештаја раније заменика сада Јавних тужилаца ВЈТ Београд Бојане Савовић, Јасмине Пауновић и Љиљане Мауковић, те истиче да је по ставу подносиоца то учињено супротно чл. 62 и 63 Закона о јавном тужилаштву као и да је то било мотивисано реваншизмом односно личним разлозима те и поред тогашту су савесно и одговорно обављале своје функције. Поред овога наводи се и да је исти одмах по свом именовану такође из реваншизма и „безобзирне освете“ и поред одличних резултата преместио и раније заменицу сада Јавног тужиоца Милену Божовић из одељења за борбу против корупције у опште одељење, као и заменицу Ану Боровић износећи претпоставке да је то учињено из реваншизма због тога што је иста раније била шеф у ОЈТ Панчево где је за заменика конкурисао пријављени

Стефановић али није изабран, као и да је због тога она напустила тужилаштво и сада се бави адвокатуром, те и заменика Ивана Дузлевског вратио у Основно јавно тужилаштво због тога што је исти био раније члан „Стефановићевог удружења“ те му је замерено напуштање истог, након чега је и овај заменик напустио Основно јавно тужилаштво и сада је адвокат.

Како су предмет свих напред наведених пријава фактички исти односно повезани догађаји који се односе на рад Вишег јавног тужилаштва у Београду те је и по свима пријављен раније Виши сада Главни јавни тужилац у ВЈТ Београд, то је одлучено да се означени предмети здруже и донесе једна одлука.

Проверавајући наводе пријава прибављени су извештаји – изјашњења од пријављених раније Вишег сада Главног јавног тужиоца као и првог заменика – Јавног тужиоца у ВЈТ Београд Бранкице Марић те и руководиоца Посебног одељења за сузбијање корупције и првог заменика исте у ВЈТ Београд Жељке Николаидис и Данијеле Кљајић, као и извештај и списи од Државног већа тужилаца те извршен преглед више текстова и видео записа са изјавама раније заменица а сада Јавних тужилаца ВЈТ Београд Бојане Савовић, Јасмине Пауновић и Љиљане Мауковић као и пријављене Бранкице Марић, те и објава у медијима саопштења ВЈТ Београд која се у пријавама наводе а у вези наведених догађаја као и саопштења објављених на званичној интернет страници овог органа.

Из достављеног извештаја Државног већа тужилаца утврђује се да су се заменице ВЈТ Београд Јасмина Пауновић и Бојана Савовић обраћале и Поверенику за самосталност те да је исти њихове поднеске доставио на надлежност Етичком одбору Државног већа тужилаца.

Из достављених списа Државног већа тужилаца А бр. 668/22 се утврђује да су исти формиран по поднеску заменика ВЈТ Београд Љиљане Мауковић те да су поднесак као и потом поднета допуна, достављени Апелационом јавном тужиоцу у Београду на поступање као по представи-притужби на рад Вишег јавног тужиоца у Београду.

Иначе у овим поднесцима заменица ВЈТ Београд Мауковић Љиљана је у суштини навела да се обраћа са молбом за заштиту од малтретирања, да јој се овде пријављени ВЈТ у Београду Ненад Стефановић обраћао „не повишеним тоном, него вриском“ говорећи "Какво је то понашање према Вишем јавном тужиоцу?!.....Шта имате да кажете?!“, да је потом питао и како то оптужује Катарину Миљковић, колико јој је пара узето и сл. те јој и рекао да ће је пребацити у првостепено одељење и против ње поднети дисциплинску пријаву, да ће против њеног млађег сина иначе адвоката поднети кривичну пријаву, при чему је она све време ћутала те га на крају само питала може ли да изађе што је он одобрио па је и изашла. Наводи да се то све дешавало у његовом кабинету дана 30.11.2022. године и чему су присуствовали старешина њеног одељења Наташа Дубак, заменици Лазар Лазовић и Бранкица Марић, правник Душан Шћепановић и секретар тужилаштва Милица Симовић.

У допуни овог поднеска наводила је у суштини да се „злостављање“ над њом наставља те да је док је била на боловању тужилац донео одлуку да је премести у Одељење за општи криминал а потом након 44 дана да се поново врати у Одељење за малолетнички криминал као и да је на колегијуму упознала колеге о томе шта је доживела и том приликом рекла да је нико није заштитио и да треба да их је срамота, а да се након тога једне прилике „сударила“ са тужиоцем на ходнику након чега је наводно старешина одељења Наташа Дубак ушла код ње у канцеларију и претећим тоном јој рекла како јој је тужилац наложио да јој пренесе да му се не обраћа и да се не понаша као претходног дана.

Из списка даље произилази да је АЈТ у Београду по извршеним проверама навода притужбе – претставке исте оценио као неосноване о чему је и обавестио подносиоца.

Уз наведени извештај АЈТ Београд је Већу доставио и прибављене извештаје ВЈТ Београд са више прилога а у којима су, у форми службених белешки, изнети ток догађаја и поступања више носилаца јавнотужилачке функције и других службеника ВЈТ Београд а поводом обраћања наведене заменице Љиљане Мауковић, најпре првом заменику ВЈТ Миодрагу Марковићу, а потом и предузетих радњи и обављених разговора истог, затим заменице Бранкице Марић, тужилачког помоћника Душана Шћепановића, секретара Милице Симовић и самог овде пријављеног ВЈТ Београд Ненада Стефановића, са заменицом Љиљаном Мауковић, а све поводом њених усмених и писаних обраћања у којима је у суштини указивала да јој у канцеларији, у њеном одсуству нестaje новац из торбе.

Из копија наведених службених белешки произилази да нико од наведених лица нигде не наводи да је приликом разговора или у некој другој ситуацији, овде пријављени Стефановић викао на заменицу Мауковић односно да јој се обраћано повишеним тоном, претио у неком смислу или се према истој опходио на неки други непримерен начин, док је у службеној белешци сачињеној дана 30.11.2022. године од стране секретара тужилаштва Милице Симовић детаљно описан ток састанка који је овде пријављени ВЈТ Стефановић заказао поводом поднеска заменице Мауковић, из ког произилази да је исти започео без присуства заменице Мауковић а да су присуствовали први заменик Бранкица Марић, руководилац кривичног одељења Лазар Лазовић, тужилачки сарадник распоређен у управи Душан Шћепановић и секретар Милица Симовић, који су тужиоцу изнели ток предметних догађаја а након чега је позвана и заменица Мауковић која у том тренутку није била у згради да би накнадно дошла на састанак, док се потом у белешци детаљно наводе (под знацима навода) сва питања која је ВЈТ Стефановић постављао заменици Мауковић те констатације да је само на прво питање да објасни о чему је реч заменица Мауковић одговорила да је све написала у службеној белешци коју је претходно предала управи да би потом након више других питања било констатовано да је иста „гледала у тужиоца и ћутала“ те на крају на постављено питање и зашто не одговара само упитала да ли може да изађе на шта јој је ВЈТ одговорио: „Нико вас овде и не држи. Ако не желите да разговарате, слободно можете да изађете“, како стоји у белешци коју је секретар тужилаштва и потписала.

Из приложеног изјашњења заменице Наташе Дубак произилази да иста тврди да нису тачни наводи Љиљане Мауковић да јој се обраћала претећим и повишеним тоном већ да јој је само скренула пажњу на начин обраћања тужиоцу на колегијуму и да се то иначе десило у њеној канцеларији а не у канцеларији заменице Мауковић.

Из копије акта ВЈТ Београд А бр. 1626/22 од 29.11.2022. године произилази да је истим достављен поднесак заменице Љиљане Мауковић примљен 28.11.2022. године Првом ОЈТ Београд а са разлога што садржина истог указује на могућност да је извршено кривично дело уз напомену да се у случају утврђења да нема елемената кр. дела за које се гоњење предузима по службеној дужности поднесак третира као приватна тужба те достави надлежном суду.

Прегледом изјава заменица ВЈТ Београд Бојане Савовић, Јасмине Пауновић, и Љиљане Мауковић, као и пријављене Бранкице Марић, датих разним медијима, како у форми интервијуа односно преношења њихових изјава тако и уживо у телевизијским

емисијама а на које се пријавама упућује, утврђује се пре свега да је заменица Савовић суштински износила своје мишљење о околностима промене ње као обрађивача означеног предмета „ЕПС“ и потом премештаја у друго одељење оцењујући исто пре свега као неуобичајено а да о мотивима може само да претпоставља и нагађа, да њој није никада указивано на потребу да убрза поступање или да нешто другачије уради, да је имала сазнања и да су се и пре конкретног догађаја за предмет интересовали јавни тужилац Стефановић и његова прва заменица Бранкица Марић која је по њеним сазнањима предузимала и одређене радње у предкривичном поступку са полицијом, да образложење за њен премештај дато на колегијуму није било за њу понижавајуће те и не наводи било какво посебно непримерено понашање према њој од стране пријављених већ фактички само истиче да је имала примедбе због датог саопштења ВЈТ јер она никада није поднела никакав захтев односно изразила жељу за премештај нити је одуговлачила поступак али наводи и да мисли да су неке ствари од стране полиције могле да се одраде брже.

Заменица Пауновић у својим јавним наступима је у суштини износила околности везане за догађаје поводом њеног сазнања и потом супротстављања наводној усменој наредби претпостављеног у вези са обавештавањем о инструкцијама полицији те је наводила да је на колегијуму тужилаштва дошло до њеног вербалног сукоба са пријављеним Стефановићем, да је он том приликом говорећи јој да ућути док он говори ударио од сто руком на којој је имао сат, да је рекао да уколико желе самосталност могу да иду у суд, да ће он ту остати шест година на колико је изабран сведело се то њима или не, те да га је у томе подржавала и прва заменица Бранкица Марић, док за свој премештај наводи да то тумачи и као неку врсту одмазде.

Заменица Мауковић је такође у суштини наводила да се врше честа премештања заменика па и ње, те како је након „немилог догађаја“ у ком је она била оштећена доживела малтретирање од тужиоца Стефановића и његових сарадника и да је у томе предњачила заменица Бранкица Марић, да јој није омогућено да нормално ради нити шта предузето, да се обраћала Апелационом јавном тужилаштву, да је више пута у ВЈТ позивана на испитивање, да јој је таквом једном приликом када је био присутан тужилац Стефановић повишеним тоном говорио да не зна шта је кривично дело, да нарушава углед шефа одељења, да ће против ње поднети дисциплинску пријаву а против њеног сина који је адвокат кривичну пријаву а да је она све време ћутала, у суштини као што је наводила и у својим поднесцима које је доставила непосредно Државном већу тужилаца а по предмету А бр. 668/22.

Из интервијуа овде пријављене Бранкице Марић датог „Инсајдер“ телевизији произилази да је иста у суштини говорила како је наведени премештај извршен као реализација још раније донете одлуке о томе, да је мотив истог била организација ефикасног рада ВЈТ, да је износила само своје мишљење о садржини саопштења ВЈТ које јој је предочено, да поступање по предмету овим није било угрожено те да је иначе и она сама била укључена у консултације по предмету о чему постоје и белешке, да је раније, у марту претходне године, заменица Савовић „предмет ЕПС“ сама препустила другом колеги да би јој потом исти након два месеца био враћен и да је тако изгубљено силно време, да је иначе само хапшење „иницирао сам предмет“, да је и њој лично и другим колегама заменица Савовић рекла „да жели да се опроба у једнако тешкој материји као што су убиства, изнуде, трговина наркотицима и сл.“, а да су иначе изражавање жеље и подношење захтева различити појмови, а у вези расправе на колегијуму између тужиоца Стефановића и заменице Пауновић наводи да иста није дозвољавала да јој се одговори на постављено питање и да се радило о спуштању руке на сто које се чуло јер се на руци налазио сат.

На интернет порталима „Дневник“ и „РТВ“ пронађене су објаве, како у истима стоји, саопштења ВЈТ Београд, од 23.02.2023. године, у којима се поред осталог наводи да Више јавно тужилаштво саопштава да су нетачне информације које су се у току дана појавиле у медијима а да је заменица Бојана Савовић „смењена“ и да јој је „одузет“ предмет већ да је Савовић редовном изменом распореда „а по сопственој раније израженој жељи“ пребачена из Посебног одељења за сузбијање корупције у Одељење за општи криминал као и да је исто тако пребачена још једна заменица, чије се име не наводи, и да је и једна заменица из Одељења за општи криминал пребачена у Одељење за малолетнике, те се напомиње и да је поменута заменица (Савовић) одуговлачила предистражни поступак. У наведеним текстовима иначе није одређено наведено ко је тачно дао овакво саопштење док се на званичној интернет страници ВЈТ Београд у овом садржају не налази ни једно саопштење већ у вези поступања по „предмету ЕПС“ само саопштење од 24.02.2023. године у ком се дају опште информације о поступању по истом (да је спроведено саслушање шест осумњичених и након тога предложено одређивање притвора) те се само на крају, „поводом ширења лажних вести од стране народне посланице Маринике Тепић“, како се наводи, истиче и да „заменница тужиоца која је делимично поступала у овом предмету није „смењена“ већ распоређена у Одељење за општи криминал“ те и да иначе конкретни предмет као и сваки други није предмет одређеног заменика већ ВЈТ у Београду.

Из саопштења на званичној интернет страници ВЈТ Београд од 11.05.2023. године произилази да су у оквиру проширења истраге по истом предмету ухапшена још четири друга лица.

На сајту „нова с“ дана 26.02.2023. године објављен је текст под насловом „Више јавно тужилаштво се огласило поводом интервјуа Бојане Савовић“ а у ком се преноси ток разговора наведене заменице са овде пријављеним ВЈТ Стефановић Ненадом а коме су, како стоји, присуствовали први заменик за општи криминал и секретар тужилаштва. У тексту се под наводницима преносе питања која су том приликом заменици постављана и њени одговори а из чега произилази како је иста поред осталог рекла да на њу нико није вршио никакав притисак у било ком предмету па ни предмету „ЕПС“, да премештај у општи криминал за њу није деградација, да јој је познато да би сви заменици прешли из Посебног одељења у Одељење за општи криминал и да са тужиоцем никада није имала никакав проблем. Даље се у тексту наводи да је тужилаштво саопштило и да у монархском уређењу јавног тужилаштва одлуку о реализацији па и хапшењу доноси јавни тужилац, да су сви предмети предмети јавног тужилаштва а не заменика који су само обрађивачи предмета, да заменица Савовић упорно тврди да је наведени предмет „њен предмет“ а да је истог желела да се ослободи у марту прошле године.

Из достављених извештаја – изјашњења пријављених Вишег јавног тужиоца у Београду Стефановић Ненада и његове заменице Бранкице Марић а по пријавама наведених адвоката и анонимно поднетој, пре свега произилази да сва своја поступања у вези догађаја описаних у поднетим пријавама оцењују као правилна, примерена и уопште у складу са прописима и својим овлашћењима те се негира извршење било ког дисциплинског прекршаја.

Истиче се да су промене распореда рада као и обрађивача означеног предмета вршене у складу са Правилником о управи у јавним тужилаштвима односно овлашћењима која из истог произилазе, да су акти о томе достављени АЈТ Београд и да исто није имало било какве примедбе, као и да је пријављена Марић као први заменик задужена за Посебно одељење за сузбијање корупције учествовала у раду по предмету заједно са његовим обрађивачем а да је само један састанак одржан у одсуству заменице Савовић јер

иста није била присутна на радном месту у том тренутку. Истиче се и да нису имали никаквих личних или каквих других сукоба или проблема у комуникацији са заменицама Савовић и Пауновић а посебно да према истима није било никаквог дрског, бахатог или неколегијалног понашања.

Пријављени Стефановић је посебно истакао и да пријаве нису ничим поткрепљене, да сама промена обрађивача конкретног предмета и уопште распореда рада није ни на који начин угрозила поступање по предмету, те да иначе искључиво министарство надлежно за правосуђе врши надзор над применом Правилника о управи у јавним тужилаштвима и да то није чинило нити је пак утврђено да је дошло до било каквих недостатака и пропуста у његовој примени.

Наглашава и да су сва саопштења од стране Вишег јавног тужилаштва у Београду која се тичу конкретног предмета (ЕПС) дата у границама законских овлашћења и у складу са интересима поступка, да је након одређених изјава у јавности тужилаштво било принуђено и да врло одмереним саопштењима заштити свој углед а да су наводи анонимне пријаве да се ради о „лажним“ саопштењима нетачни и почивају на презумпцији да су разне медијске изјаве на које се аутори позивају и истините а да се у вези са наведеним тужилаштво иначе у више наврата обратило Поверенику за самосталност због чега се о истинитости како медијских изјава тако и саопштења ВЈТ може говорити тек након што Повереник утврди да ли је било недозвољеног утицаја.

Такође истиче и да је при променама распореда рада по одељењима а и седења по канцеларијама поступао крајње савесно и пратећи предстојеће законске измене у смислу престанка могућности упућивања заменика из основних у виша тужилаштва, да је то било условљено и капацитетом простора а и да се ради о пословима организационе природе, да је и упутства нижим тужилаштвима издавао у складу са овлашћењима из Закона и Правилника, да су неистинити наводи да колеге нису у могућности да изнесу своје мишљење на колегијуму, о чему сведоче записници који се увек воде од стране секретара, да су исто тако неистинити наводи да је викао на заменицу Савовић која је иначе разговор уз његову дозволу и снимала, као и остали наводи који покушавају да га прикажу као бахату и насилну особу која се непримерено понаша према колегама који су иначе дугогодишњи носиоци јавнотужилачке функције па би свакако да се према њима понашао на неки непримерен начин то резултирало низом пријава и ангажовањем институција а до чега евидентно није дошло, да неколицина заменика има своје тумачење појма самосталности те истиче да иначе оцену да ли је на неки начин угрозио самосталност заменика могу дати само Повереник за самосталности односно Државно веће тужилаца, а који овако нешто нису утврдили односно дали такве оцене и закључке.

У вези са поступањем према заменици Мауковић посебно истиче да је исто било у свему професионално и са уважавањем како са његове тако и од стране Управе, да се у вези тога изјашњавао АЈТ Београд као и да је њен поднесак иначе достављен као кривична пријава Првом ОЈТ које је потом исту одбацило по чему је потом Другостепено одељење ВЈТ одбило као неоснован приговор који је Љиљана Мауковић као оштећена изјавила.

Из уз извештај достављених копија аката ВЈТ Београд произилази најпре да је на записнику са колегијума од 23.02.2023. године наведено да је главна тема измена годишњег распореда рада и да је на истом ВЈТ Стефановић саопштио у чему се огледају измене распореда, односно о преласку заменица Мауковић Љиљане, Бојане Савовић и Јасмине Пауновић у друга одељења, нагласио одређене уочене проблеме, те говорио и о прековременим сатима и уписивању приликом доласка и одласка са посла. Потом су унете

дискусије више заменика из којих не произилази да су се на неки начин колегијуму обраћале заменице Мауковић, Савовић и Пауновић.

Из достављене копије записника са колегијума ВЈТ Београд одржаног 28.02.2023. године произилази да су тема истог, како у уводу стоји, актуелна дешавања у вези са медијском хајком против ВЈТ, заменика и лично јавног тужиоца, као и измена годишњег распореда. Наводи се, поред осталог, да је Виши јавни тужилац нагласио да је премештај колегиница из посебног одељења (Савовић и Пауновић) најављен пре коначне реализације у предмету „ЕПС“ на састанку Посебног одељења за сузбијање корупције одржаном дана 08.02.2023. године, као и да су неистините тврдње да је о свакој комуникацији са полицијом потребно реферисање већ да је то потребно само пре реализације а због могућности да је исто лице у другом предмету на мерама тајног надзора. Навео је и да се мења годишњи распоред и заменица Мауковић распоређује у друго одељење.

Даље су у записнику унета обраћања више заменика па и заменице Мауковић која је, како стоји, рекла да је веома узнемирена као и да је говорила о томе како је затекла колегиницу да јој претура по кеси испод стола, да се, како стоји, обраћала тужиоцу повишеним тоном говорећи „Срам вас било“ и како је од њега и запослених у управи злостављана, те да је добила и информацију о одбачају кривичне пријаве од Првог ОЈТ. По овоме стоји како је тужилац навео да може изјавити приговор на одлуку те и тражити изузеће Другостепеног одељења а да је недопустив начин њеног обраћања и да мора да снизи тон.

Наводи се и да су говориле заменице Савовић и Пауновић али само на тему обавезе уписивања приликом доласка и одласка са посла, како стоји у записнику.

Из копије акта ВЈТ Београд А бр. 1695-1/22 од 23.12.2022. године се утврђује да је уз исти АЈТ Београд достављен План и програм рада ВЈТ за 2023. годину и да је исти у АЈТ примљен 24.01.2023. године.

Из копије акта ВЈТ Београд А бр. 82/23 од 23.02.2023. године се утврђује да је истим АЈТ Београд обавештено о напред наведеним изменама и да је исти акт у АЈТ примљен дана 28.02.2023. године.

Из копије акта ВЈТ Београд А бр. 82/23-2 такође од 23.02.2023. године се утврђује да је истим АЈТ Београд обавештено и о изменама плана и програма рада од 23.01.2023. године и да је исти акт у АЈТ примљен дана 21.03.2023. године.

Из достављене копије сл. белешке сачињене дана 24.02.2023. године од стране секретара ВЈТ Београд Милице Симовић, а након састанка одржаног истог дана у кабинету Тужиоца, ком су присуствовали ВЈТ Стефановић, први заменик Миодраг Марковић и заменица Бојана Савовић произилази да је ток састанка представљен на исти начин као што је то објављено и у саопштењу на сајту „нова с“ дана 26.02.2023. године.

Из накнадног извештаја - изјашњења Вишег јавног тужиоца у Београду, достављеног по пријавама заменица Савовић Бојане и Пауновић Јасмине произилази пре свега да исти наводе пријаве оцењује у потпуности неоснованим истичући да од укупно 70 носилаца јавнотужилачке функције у ВЈТ Београд већина не наилази ни на какве проблеме у вези са вођењем и одржавањем колегијума већ да то тврди само њих неколико.

Истиче, као и раније, да су све измене Програма и плана рада вршене у складу са овлашћењима из Правилника те да је о свему обавештавао АЈТ Београд које није имало

никаких примедби, да није било никаквих препрека да му се било ко уколико је истим незадовољан обрати и објасни своје разлоге за то а да су иначе премештаји наведених заменица вршени сходно условима и у циљу ефикаснијег рада.

Посебно истиче да је дана 08.02.2023. године одржана седница Посебног одељења за сузбијање корупције а не колегијум, како се у пријави наводи, а коју је сазвала руководилац одељења поводом поруке на вајбер групи од стране заменице Јасмине Пауновић а која се у целости и наводи, (у вези информисања руководиоца пре давања инструкција полицијским службеницима), те да је и он на истој присуствовао, да се пре тога информисао од руководиоца одељења Жељке Николаидис о поступању у вези наведеног, те да је потом на састанку у једном тренутку дошло до жамора и међусобног упадања у реч због чега је да би скренуо пажњу присутних спустио руку на сто којом приликом се и чуо и ударац нарукнице сата од сто, након чега се атмосфера и стишала. Наводи да је након што му је колегиница Пауновић поставила одређено питање иста наставила да са њим говори у глас не дозвољавајући му да одговори па јој је он и рекао да га пусти да јој одговори, а да су и остали наводи пријаве у вези догађаја са ове седнице произвољни и извучени из контекста.

У вези навода пријаве о току разговора са заменицом Бојаном Савовић доставља копију том приликом сачињене службене белешке те истиче да је истој иначе дозволио и да исти разговор снима, док у вези разговора са заменицом Пауновић наводи да се наведено у пријави није десило на описани начин а да у вези тога иначе није сачињавана службена белешка.

Даље наводи да је против наведеног судије подношена притужба те и поднесак Дисциплинском тужиоцу ВСС а све у циљу заштите угледа ВЈТ и организације рада обрађивача по предметима, да се и води рачуна о равномерном похађању семинара, да о томе воде рачуна руководиоци одељења, да се прековремени сати обрачунавају сходно Правилнику донетом пре него што је он ступио на функцију Вишег тужиоца, да иначе заменици попуњавају табеле које потом пре њега оверава руководилац одељења, да у вези слања саопштења Удружења судија и тужилаца иначе сваки заменик може одлучити коју ће пошту отворити или игнорисати.

У вези са наводима пријаве а о пријави крађе од стране заменице Љиљане Мауковић истиче, у суштини као и раније и као што произилази и из списка ДВТ А бр. 668/22, да је њена кривична пријава одбачена а потом и одбијен изјављени приговор, те да је према њој након овог догађаја поступање било у свему професионално.

Истиче да наводе пријаве који покушавају да га прикажу као насилну и бахату особу сматра апсолутно неистинитим и усмереним ка нарушавању његовог личног и професионалног угледа што је резултирало и медијском кампањом уз учешће политике и невладиног сектора, а да он своја овлашћења користи у складу са законом и Правилником те у циљу заштите самосталности у раду тужилаштва а да поједини заменици својим паушалним и неистинитим изјавама у медијским иступима покушавају да наруше углед и поверење јавности.

Уз овај извештај достављена је и копија напред наведених службене белешке о разговору са заменицом Бојаном Савовић и службене белешке првог заменика Бранкице Марић о њеном разговору са заменицом Љиљаном Мауковић, као и записника са седнице Посебног одељења за сузбијање корупције одржане 08.02.2023. године из ког поред осталог произилази да се нико од присутних заменика на питање Првог заменика Брнкице Марић није изјаснио да је на исти начин описан у вајбер поруци од стране заменице

Пауновић, разумео дато обавештење од стране заменице Кљајић Данијеле а да су само неки захтевали да се исто разјасни, да је то и дато те од стране овде пријављеног Стефановића указано да се иначе у случају постојања било каквих недоумица, нејасноћа или проблема изношење истих у медијима није начин решавања већ да то треба чинити унутар одељења.

И пријављена Бранкица Марић у свом изјашњењу и по пријави заменица Савовић и Пауновић у потпуности негига извршење било ког дисциплинског прекршаја те пријаву у свему сматра неоснованом.

Истиче пре свега да у интервијуу ТВ „Инсајдер“ није износила ништа нетачно, да је заменица Савовић иначе у више наврата у неформалним разговорима са колегама као и њој лично усмено изражавала жељу да пређе у првостепено одељење а да она у интервијуу није ни рекла да се радило о формалном захтеву, те да је иначе и пре спорног догађаја заменица Савовић повремено распоређивана у Првостепено одељење као и да се пријављивала као испомоћ за дежурства у том одељењу и предузимала радње и за промену свог радног места ван тужилаштва.

У вези седнице Посебног одељења такође наводи поруку заменице Пауновић на вајбер групи, као и да је након само нешто више од сат времена заказала седницу тим поводом ради разјашњења недоумица, а пре седнице одржала и састанак са руководиоцем одељења Жељком Николаидис. Истиче да иначе од формирања одељења исто функционише на истим принципима, да се због специфичности дела и да се може десити да се у једном од повезаних а одвојених предмета примењују посебне доказне радње те реализацијом једног доћи и до компромитације другог поступка са чега је јако важна координација и међусобне консултације обрађивача и информисање руководиоца који може спречити да до наведеног дође, а да је иначе сам налог и гласио да се руководиоца информисе а не да му се реферише и да овај потом наређује поступајућем заменику, како је производило из упућене поруке, те да је исто првенствено било усмерено ка новим заменицима ради њиховог упућивања у начин рада посебног одељења као и да остале подсети на ту обавезу а све у циљу што исправнијег рада.

Даље наводи да се њој иначе нико други од заменика није обраћао због некаквих нејасноћа око истог а да се и на састанку већина заменика није сложила са начином тумачења заменице Пауновић које такође није било сасвим јасно те да је потом током полемике иста поставила питање Вишем тужиоцу а када је овај покушао да јој одговори она је наставила да коментарише упадајући му у реч да би он у једном тренутку повисио тон те се и зачуо звук који је деловао као ударац од сто након чега се атмосфера стишала и тужилац Стефановић говорио да све проблеме и недоумице нетреба решавати кроз медије и сл. већ унутар тужилаштва и кроз прописане процедуре.

У вези са премештајима заменика истиче да је јасно да она и нема у вези са тим било каква овлашћења већ да је само као први заменик информисана о организацији рада.

Наводи да је обавила разговор са заменицом Мауковић у вези њене пријаве догађаја у просторијама тужилаштва, да се према њој том приликом опходила колегијално и професионално а да је ова том приликом бурно реаговала, те да је о свему сачинила и службену белешку која је приложена.

У достављеном изјашњењу руководиоца Посебног одељења за сузбијање корупције ВЈТ Београд Жељка Николаидис у суштини наводи пре свега да није учествовала у премештају подносилаца пријаве из посебног одељења јер у вази са тим и

нема овлашћења а иначе је о томе претходно консултована, да јој је иначе познато да је заменица Савовић у више наврата а једном и пред њом изражавала жељу да пређе у првостепено кривично одељење односно промени материју, као и да јој је познато да је то испољила и пред првом заменицом овде пријављеном Марић.

У вези поступања по у пријавама посебно апострофираном предмету „ЕПС“ истиче да је по истом поступано по два предмета те да је након здруживања од стране обрађивача Бојане Савовић заменица Пауновић сачинила службену белешку од 11.02.2023. године о потреби раздруживања истих након чега је и заменица Савовић у свом предмету сачинила допис СБПОК-у да се даље извештаји о проверама које се односе на правна лица достављају са позивом на број предмета којим је задужена заменица Пауновић.

Даље наводи и да је дана 07.02.2023. године њена прва заменица Данијела Кљајић, по њеном налогу, обишла канцеларије и заменицима у посебном одељењу пренела обавештење о потреби да пре завршних консултација са полицијом а о реализацији кривичне пријаве и одлуке да ли ће то ићи редовним путем или хапшењем осумњичених или пак путем достављања извештаја, о томе информишу руководиоца одељења као и да ће то бити ближе објашњено на седници која је планирана за наредни дан, а све због чињенице да је у одељење дошло више нових заменика те је уочено и одступање од овакве праксе која је иначе важила од почетка рада одељења, а исто тако и због опасности да се поступањем по једном предмету компромитује поступак по другом у ком се могу спроводити и посебне доказне радње. Истиче да јој се након оваквог обавештења нико од заменика није обраћао а по њеним сазнањима ни првој заменици Бранкици Марић и да су сазнали да је неко овакво обавештење схватио као промену ранијег начина поступања као и да се то тумачи као угрожавање самосталности тек објављивањем поруке на вајбер групи од стране заменице Пауновић којом је ово инсинуирано а која јој се иначе претходно лично није обратила.

Наводи да је потом о први заменик заказала састанак посебног одељења на ком је о наведеном расправљано, да је дошло до полемике о начину разумевања обавештења, да је у једном тренутку и заменица Пауновић поставила питање присутном Вишем тужиоцу Стефановићу а када је овај покушао да одговори она га је прекинула у речи настављајући своје коментаре те је он повисио тон, а што је иначе она доживела као начин да се обезбеди да се чују, да се чуо и ударац који је могуће потицао од његовог ударца руком од сто, што је разумела на исти начин.

Истиче да колико је њој познато заменици Пауновић није ни на који начин замерено за послату поруку на вајберу нити да је то утицало на њен премештај, као и да иначе она није присуствовала њеном разговору са тужиоцем Стефановићем.

У свом изјашњењу први заменик руководиоца Посебног одељења Данијела Кљајић у сушини наводи да је она пренела осталим заменицима обавештење руководиоца одељења о поступању приликом консултација са полицијом те да том приликом осим пар захтева за ближа разјашњења није било никаквих других реакција или примедби, с тим да је том приликом иначе и напомињала да ће се наредног дана одржати и седница одељења на којој ће се то и појаснити, а да је једина конкретна примедба стављена од стране заменице Пауновић путем наведене поруке на вајбер групи по чему је и Први заменик ВЈТ и заказала потом одржану седницу од 08.02.2023. године.

Истиче да је иначе била присутна на овом састанку и да је на истом дошло до буке а у смислу гласнијег објашњавања од стране више заменика начина на који су разумели

обавештење. Такође наводи и да је присутна заменица Пауновић у једном таквом моменту поставила и питање такође присутном ВЈТ, овде пријављеном Стефановићу, те му није допустила да одговори већ је упадајући му у реч наставила са својим коментарима, којом приликом је дошло и до повишених тонова од обоје те се зачуо и ударац руком од сто који је она доживела као начин да се обезбеди атмосфера да се чују одговори и разјасни ситуација.

Из саопштења Повереника за самосталност Државног већа тужилаца од 04.04.2023. године произилази да је исти након и обављања поверљивих разговора са подносиоцима, заменицама ВЈТ Београд, Бојаном Савовић и Јасмином Пауновић, закључио да се у конкретном случају не ради о спољном утицају у смислу чл. 5 ст. 2 Закона о јавном тужилаштву већ о организационом питању за која је Виши јавни тужилац овлашћен односно надлежан, као и да иначе с обзиром на добру праксу и професионалне стандарде није препоручљиво да се промена заменика врши у току поступања у битним предметима.

Оценом свега наведеног а пре свега с једне стране суштине самих навода пријава, којима се дакле првенствено и фактички поступање овде пријављеног, раније Вишег сада Главног јавног тужиоца у ВЈТ Београд, у вези са променом обрађивача једног конкретног предмета и промене годишњег програма и плана рада, а најпре у пријави поднетој од стране више адвоката, представља као неправилно, незаконито и непрофесионално те узроковано хапшењима осумњичених у конкретном предмету, а што се опет фактички поткрепљује само ставовима подносилаца да је то учињено под „нејасним“ односно неуобичајеним околностима, и да за то није дата аргументација, као и у вези са овим наводе и других пријава, које се такође свде на изношење претпоставки као и својих ставова да се ради о реваншизму и непоштовању процедура, неуобичајеном, нелогичном и необјашњивом поступању и сл., те с друге стране имајући у виду одредбе чл. 22., 23. и 34. Закона о јавном тужилаштву, који је важио у време када се у пријавама наведено догађало, а које прописују да заменици за свој рад одговарају Јавном тужиоцу као и надређеност јавног тужиоца заменику те да је Јавни тужилац носилац управе и да одређује организацију и рад јавног тужилаштва, као и потом одредбу чл. 42. Правилника о управи у јавним тужилаштвима која прописује најпре да доделу предмета врши јавни тужилац а потом и да је заменик јавног тужиоца, по правилу, задужен предметом до правноснажности судске одлуке, што дакле јасно даје право и могућност јавном тужиоцу да у сваком тренутку сходно својој оцени може и променити обрађивача предмета, при чему тада важећи прописи истог и нису обавезивали да за овакве своје евентуалне одлуке даје било коме и било какво образложење, то се није могло основано закључити да је овде пријављени Виши јавни тужилац у Београду Стефановић Ненад на неки начин у вези са променом обрађивача конкретног предмета поступао супротно у време догађаја важећим прописима.

Исто тако и у вези са променом плана рада те у вези са тим и распореда наведених, у време догађаја заменика ВЈТ Бојане Савовић и Јасмине Пауновић као и Љиљане Мауковић, Милене Божовић, Ане Боровић и Ивана Дузлевског, цењене су одредбе чл. 29. и 31. Правилника о управи у јавним тужилаштвима, а које прописују најпре да јавни тужилац утврђује програм и план рада те да исти из оправданих разлога може у току године мењати, а чије постојање је дакле ствар оцене самог јавног тужиоца, то је дакле и у овом делу поступање пријављеног оцењено као у складу са у време догађаја важећим прописима, док се иначе ни у самим пријавама не наводе неке посебне неправилности у вези са истим у поступању пријављене Марић, нити се, осим у виду уопштених констатација, претпоставки и свог виђења стања ствари на неки начин конкретно поткрепљују наводи о било каквом личном или другом непримереном мотиву

како за промену обрађивача предмета тако и унутрашњег распореда рада (до чега је дакле долазило и раније а заменици који су раније премештани, па ни они који се посебно наводе у пријави полицијско синдикалног савеза, иначе сами нису подносили било какве пријаве у којима би указивали на некакве личне или друге непрофесионалне мотиве), нити пак да је исто као и одређивање другог заменика да поступа по означеном предмету и саслушава задржана лица на било који начин угрозило рад по конкретном предмету који се у пријавама апострофира, при чему је иначе по предмету према задржаним лицима потом одређен и притвор а и из каснијег саопштења за јавност произилази да је по истом истрага даље проширивана и одређиван притвор и против нових осумњичених.

У вези са променама распореда рада као и обрађивача конкретног предмета цењени су и наводи анонимне, пријаве заменица Пауновић и Савовић те и накнадно достављене пријаве Новог полицијско синдикалног савеза, а да пријављени Стефановић често врши премештања заменика како по одељењима тако и по канцеларијама, да се то не чини због потреба посла већ у циљу спровођења самовоље те да се руководио личним интересима и пеналним мотивима, да се ради о неком виду реваншизма и сл. те да за то није испоштована процедура односно промена распореда претходно разматрана на колегијуму и да је након овакве промене обрађивача предмета „ЕПС“ и премештаја заменице Савовић давао неистинита саопштења за јавност, као и да је то чинила и заменица Марић у свом интервијуу, а у смислу да је заменица Савовић то сама тражила, да је одуговлачила поступак а и да је реализација хапшења извршена по његовом и налогу Бранкице Марић, да је заменици Пауновић приликом саопштавања промене распореда рекао: „ово ти је за ону поруку“, то се с обзиром на чињеницу да се пре свега ради о стварима организацијоне природе и руковођења управом те на напред наведена овлашћења Јавног тужиоца по у време догађаја важећим прописима, те и чињеницу да промена обрађивача конкретног предмета и програма рада односно распореда заменика нису исто, а да је с друге стране пре коначног доношења измене програма рада и одржан колегијум, док начин вођења колегијума и да ли је то и на који начин презентовано односно претходно разматрано, а и да је то и пропуштено само за себи би могло бити само обичан пропуст у раду о чему би требало да води рачуна непосредно виши јавни тужилац а коме је иначе конкретна измена и достављена а чак и да је то пропуштено и то би такође само по себи могло бити само обичан пропуст у раду, те се није могло основано закључити да је и у вези са овим процедурама и поступцима пријављени Стефановић на неки начин у смислу извршења неког дисциплинског прекршаја несавесно поступио.

У вези са наведеним околностима промене распореда рада и обрађивача конкретног предмета (ЕПС) и у прилог напред изнетог закључка, цењени су и наводи из саопштења Повереника за самосталност Државног већа тужилаца од 04.04.2023. године којим је наведено такође оцењено као питање организације рада те и као у складу са овлашћењима Вишег јавног тужиоца у Београду да уређује и организацију рада и поступање у предметима Посебног одељења за сузбијање корупције као и да се на основу добре праксе и професионалних стандарда само може закључити да није препоручљива промена заменика у току поступања у битним предметима посебно у току предузимања радњи репресивног карактера.

Исто тако је закључено и у вези са наводима о објављивању саопштења о разлозима промене обрађивача и распореда рада пре свега јер је утврђено да у саопштењу ВЈТ Београд објављеном на званичној интернет страници овако нешто није ни наведено при чему и пријављена Марић у свом изјашњењу изричито наводи да је овде и подносилац пријаве Бојана Савовић у више наврата са колегама изражавала такву жељу, па и пред њом лично, а што у свом изјашњењу потврђује и руководиоца Посебног одељења Жељка Николаидис, то се дакле пре свега ни на основу чега не може поуздано закључити да је

саопштено нешто потпуно неистинито, односно да је то била намера, како се то у суштини представља у пријавама, имајући у виду и саму природу дате квалификације односно суштине саопштења, већ би се исто једино могло оценити као изношење личних оцена и разумевања од стране руководиоца начина рада и уопште поступања заменице Савовић као и њеног изражавања и уопште понашања у неформалним разговорима и контактима и из истог извлачење закључка да је она то желела, на који начин пријављена Марић иначе то и описује а и иначе нигде се и не наводи да је био у питању формални захтев, а што опет и да је погрешно не би могло представљати значајно кршење неког етичког принципа. При овоме се имало у виду и да је и сама заменица Савовић наводила да иначе само премештање у друго одељење није доживела као понижавајуће, а и из изјава произилази и да није спорила да је раније једне прилике конкретни предмет сама уступала на рад другом обрађивачу о чему се такође посебно изјашњавала и пријављена Марић, која је иначе своју изјаву о овим околностима давала након што је у медијима објављено саопштење ВЈТ о наводно израженој жељи за овакав премештај те у истој наводила да само износи своје мишљење о садржини саопштења истичући да је овакву жељу заменица Савовић њој изражавала, као и да је мотив за премештај ефикаснији рад тужилаштва те и да је и она сама по конкретном предмету такође предузимала одређене радње, при чему је и подносилац пријаве, заменица Савовић, изјављивала да је исти био предмет пажње тужиоца потврђујући да је и пријављена Марић и пре конкретних догађаја предузимала поједине радње по означеном предмету.

Такође у вези навода из пријаве о упућеним речима и том приликом гестикалацији према заменици Пауновић од стране пријављеног Стефановића из изјашњења истог пре свега произилази да он тако нешто у потпуности негира, при чему овој ситуацији нико други није присуствовао, а и иначе само по себи у пријави наведено не представља ништа увредљиво нити објективно претеће те и да се прихвати као тачно могло би се максимално оценити као наглашавање реченог и додатни мотиви за одлуку која се на крају свакако заснива на личној процени руководиоца који на основу све укупног рада и уопште поступања заменика одлучује кога ће распоредити у које одељење, при чему се иначе ради о интерној комуникацији у канцеларији, а и уколико би се могло рећи да се оваквим понашањем у некој мери крше етичка начела то се у сваком случају не би могло оценити као значајно у тој мери да би представљало и дисциплински прекршај.

Исто тако ценећи како наводе самих пријава тако и садржину прегледаних јавних иступа у медијима актера догађаја у ВЈТ Београд не може се основано закључити ни да су се пријављени Стефановић и Марић на неки начин кршећи значајно одредбе Етичког кодекса и обавезе правилног поступања непримерено опходили према својим колегама, подносиоцима пријаве заменицама Савовић и Пауновић, као и заменици Мауковић или другим, са разлога што се пре свега и у пријави посебно истицана ситуација ударања руком од сто, прекидања излагања и упадања у реч, навода о самосталности у раду и сл. дешавања на колегијуму, могу максимално оценити као жучније расправе и начин комуникације који се од различитих актера различито доживљава али не и као непримерено односно уопште понашање недостојно јавнотужилачке функције које би се могло оценити и као дисциплински прекршај, посебно и с обзиром на све што је претходило овоме, те и да се радило о интерним састанцима на којима иначе у пракси често долази до жучнијих расправа, те да и заменице Жељка Николаидис и Данијела Кљајић у својим изјавама наводе да су и оне то разумеле само као скретање пажње на одговор и обезбеђивање услова да се међусобно чују у ситуацији када је дошло до упадања у реч односно истовременог говора повишеним тоновима.

У вези напред наведеног посебно су анализирани и наводи овде предметних пријава који се односе и на опхођења према заменици Мауковић Љиљани, иако иста сама

иначе није подносила дисциплинску пријаву већ се само обраћала претставком Државном већу тужилаца и давала изјаве за медије, те је у вези с тим пре свега утврђено да је по њеној представци, у којој су суштински на исти начин и детаљније него у овде предметним пријавама описивани предметни догађаји, поступајући Апелациони јавни тужилац нашао да су наводи из исте неосновни, те да ни из изјашњења овде пријављених као и других учесника ових догађаја, садржаних у више детаљних службених белешки не произилази потврда оваквих и навода из медија при чему је из прибављеног извештаја утврђено и да је истој омогућено да више не седи са колегиницом са којом је имала проблем као и да је иначе њен поднесак у ком је износила околности догађаја прослеђен на даље поступање надлежном Првом ОЈТ које је по истом и донело одлуку и то тако што је нашло да у конкретном случају нема елемената кривичног дела за које се гоњење предузима по службеној дужности.

И остали наводи пријава, којима се фактички само уопштено износе наводна поступања пријављеног Стефановића као руководиоца, а у вези са давањем упутстава нижим тужилаштвима и заменицима посебног одељења, одређивањем учесника семинара и обука, прековремених сати рада, скраћивању радног времена, наредби о понашању припадника других служби у просторијама ВЈТ, слања саопштења и др. објава на службене мејлове и вајбер, сукоба са колегом чланом ДВТ те подношењу дисциплинских пријава против адвоката и против судије, такође су оцењени на исти начин и да по истима нема основа ни за предузимање даљих радњи, а пре свега са разлога што се у суштини у вези са свим наведеним само указује на по мишљењу подносилаца неправилном поступању у руковођењу управом и уопште радом тужилаштва а које пре свега ничим није ни поткрепљено а инсинуира и на неке друге врсте одговорности те се по својој суштини тиче личних оцена начина вршења функције коју по Закону и Правилнику о управи пријављени има као и обављања послова руковођења тужилаштом које је и непосредно више у односу на основна према којима је по пријави издавао упутства те уколико су то сматрали незаконитим или на неки начин неправилним иста су могла реаговати на прописани начин, при чему пријављени ВЈТ свакако, као и свако други, има право да подноси и различите па и дисциплинске пријаве, док је и увидом у списе предмета Дисциплинског тужиоца ДВТ ДТ бр. 61/22 и ДВТ ДТ бр. 81/22, утврђено и да је дисциплинска пријава против истог а у вези одређивања радног времена у тужилаштву одбачена као неоснована а у вези наведеног сукоба са чланом ДВТ да је иначе овде пријављени Стефановић поднео дисциплинску пријаву против члана Већа по којој је поступајући заменик дисциплинског тужиоца у међувремену донео одлуку којом је исту одбацио као неосновану.

Са свих напред наведени разлога је одлучено као у изреци у односу на пријављеног раније Вишег сада Главног јавног тужиоца Ненада Стефановића и пријављену раније заменицу сада Јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, Бранкицу Марић.

С обзиром на овакво напред наведено утврђење то се самим тим и више него јасно не могу прихватити као основани ни наводи из пријаве поднете од стране више адвоката, а да је пријављена Републички, сада Врховни јавни тужилац, Загорка Доловац пропустила да по принципу субординације реагује на, како се истиче, „флагрантно кршење прописа“, као и „да се огласи на наведене теме“ и тиме починила дисциплински прекршај, јер дакле пре свега није утврђено да је у конкретном случају дошло до било каквог кршења прописа а иначе и саме објаве у медијима су се углавном сводиле на приказивање догађања као неуобичајених а не као незаконитих односно супротних прописима, а и суштина истих је само на тако нешто и указивала, док је свакако ствар личне процене Републичког односно Врховног јавног тужиоца да ли ће се и на који начин оглашавати о било којој теми,

односно да ли ће и на који начин реаговати на било коју ситуацију у раду Јавног тужилаштва која је из неких разлога предмет пажње појединих медија па и због којих дође и до неког протеста грађана, при чему се иначе ради о околностима из поступања Вишег јавног тужилаштва у Београду коме је сходно Закону и Правилнику непосредно надређено Апелационо јавно тужилаштво у Београду и коме су иначе чл. 28. ст. 5. Правилника о управи у јавним тужилаштвима децидно дата и овлашћења да може реаговати у поступку доношења програма и плана рада непосредно нижег тужилаштва, те се у вези са свим наведеним не може радити о било каквом несавесном поступању или јавнотужилачке функције недостојном понашању од стране Републичког, сада Врховног јавног тужиоца, са чега је и у овом делу пријаве одлучено као у изреци.

Имајући у виду све напред изнето утврђено је да у вези са у пријави описаним радњама пријављених нема елемената наведених нити било ког другог дисциплинског прекршаја те је и одлучено као у изреци а о одлуци обавештени подносиоци као и пријављени, с обзиром да су предметни догађаји односно поступак по пријавама били предмет медијске и пажње јавности, као и Високи савет тужилаштва, коме је предметни поднесак – пријава поднета од стране више адвоката а с обзиром на садржину и враћен на даље поступање, те као и остале пријаве достављена и Етичком одбору на упознавање и евентуално поступање, а како с обзиром на садржину тако и с обзиром да иначе Етички одбор поступа у вези истих догађаја.

ДИСЦИПЛИНСКИ ТУЖИЛАЦ
Зоран Видаковић

